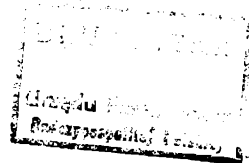

Warszawa, dnia 12 czerwca 1951 r.

A41 f 1110

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 34171

Kl. 3 a, 11/04

Karel Drtina
(Praga, Czechosłowacja)

3c, 11/10

Sprzączka zwłaszcza do podwiązek

Udzielono z mocą od dnia 16 kwietnia 1948 r.

Przedmiotem wynalazku jest sprzączka do podwiązek, szelek lub innych przedmiotów, np. firanek, w której w celu wykluczenia możliwości uszkodzenia tkaniny stosuje się tylko zaciski o płaskich szczękach bez jakichkolwiek kołców, zębów itd. Zaciśnięcie obu szczęk sprzączki skutecznia się w znany sposób przy pomocy suwaka. Wynalazek dotyczy sprzączki ze szczękami połączonymi nie tylko przegubowo, lecz również przy pomocy elastycznego paska.

Istota wynalazku polega zwłaszcza na szczególnym ukształtowaniu szczęk, które mają służyć do zaciskania tkaniny.

Na rysunku przedstawiono przedmiot wynalazku w przykładowej postaci wykonania. Fig. 1 przedstawia widok z przodu sprzączki, fig. 2 — widok z boku, fig. 3 — przekrój wzdłuż linii A — A na fig. 1, fig. 4 i 5 przedstawiają w powiększonej podziałce części przekroju podłużnego, mianowicie fig. 4 wyjaśnia sposób przegubowego połączenia szczęk, fig. 5 przedstawia przekrój szczęki wzdłuż linii B — B na fig. 1, fig. 6 zaś przedstawia sprężynę rozwierającą szczęki.

W przedstawionej na rysunku przykładowej postaci wykonania sprzączka składa się z dwóch

szczęk 1, 2, połączonych ze sobą przegubowo przy pomocy sworznia 3. Obie szczęki zaciska się razem przez nasunięcie na nie suwaka 5. Po przesunięciu suwaka w położenie przedstawione na fig. 1 rysunku szczęki rozwierają się pod naciskiem sprężyny 4, nałożonej na sworzeń 3.

W górnej części sprzączki umocowane jest płaskie uszko 7, do którego przytwierdza się np. taśmę podwiązki. Istota wynalazku polega na tym, że płaskie powierzchnie szczęk 1, 2 są zaopatrzone w miejscach, w których zaciskana jest między nimi tkanina, w dopasowane do siebie występy 13 i wgłębienia 23 o kształcie wydłużonym w kierunku poprzecznym do siły pociągania tkaniny zaciśniętej między szczękami. Wymiary tych występów i wgłębień są dobrane tak, by zaciskały one tkaninę, nie powodując jednak trwałych jej odkształceń.

Inną istotną zaletę sprzączki wyjaśnia fig. 5 rysunku. W celu uzyskania lepszego zaczepu tkaniny kąt nachylenia skośnych ścianek występów i wgłębień nie jest po obu ich stronach jednako- wy, lecz kąt nachylenia ścianki 27 jest większy, aniżeli kąt nachylenia ścianki 28. Wskutek tego tkanina jest zaciskana głównie w płaszczyźnie

$P - Q$ (fig. 5). Szczęki względem siebie powinny być przesunięte, mianowicie na grubość tkaniny zaciśniętej w płaszczyźnie $P - Q$. W tym celu osadzone są one z małym luzem d (fig. 4) na sworzniu 3. Luz ten uzyskuje się np. w ten sposób, że wygięcie 14 szczęki 1 obejmuje sworznień 3 luzno, natomiast wygięcie 24 szczęki 2 otacza go ciasno. Wygięcia te tworzą właściwe łożysko sworznia 3.

Jak wspomniano, sprzączkę zamyka się i otwiera przez przesuwanie suwaka 5. Do ułatwienia przesuwania suwaka i posługiwania się sprzączką na suwaku 5 są wykonane występy 6. Jak przedstawiono na fig. 3, występy te mogą być z korzyścią wykonane w ten sposób, by usztywniały części zagięte suwaka. Oba końce suwaka 5 są zagięte pod szczęką 1. Wzdłuż podłużnej krawędzi szczęki 1 biegną wgłębienia 12, w których przesuwają się zagięte części suwaka 5. Wgłębienia 12 zwiększają wytrzymałość dolnej szczęki 1 na naprężenia zginające.

Utworzona w ten sposób gładka tylna powierzchnia może być dodatkowo pokryta warstwą ochraniającą naskórek od zadrapań. Ta warstwa ochronna może być wykonana np. z lakieru, tkaniny, gumy lub mas sztucznych.

Przesunięcia suwaka są ograniczone występem 22, wytłoczonym w szczęcie 2. Poza tym szczęka 2 posiada dwa podłużne wytłoczenia 25, mające na celu zwiększenie jej wytrzymałości na zginanie.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sprzączką, zwłaszcza do podwiązek, posiadającą dwie płaskie szczęki zaciskające między sobą tkaninę i zaopatrzone w dopasowane do siebie wgłębienia i występy oraz suwak, któ-

rego przesuwanie powoduje dociskanie szczęk oraz zwalnianie ich, znamionna tym, że występy (13) i wgłębienia (23) posiadają kształt wydłużony w kierunku poprzecznym do siły pociągania tkaniny zaciśniętej między szczękami.

2. Sprzączka według zastrz. 1, znamionna tym, że występy (13) i wgłębienia (23) są nachylone niesymetrycznie w stosunku do kierunku siły pociągania tkaniny, a mianowicie kąt nachylenia ścianek (27) jest większy aniżeli kąt nachylenia ścianek (28).
3. Sprzączka według zastrz. 1, 2, znamionna tym, że jedna ze szczęk jest osadzona na sworzniu (3) z luzem (d), umożliwiającym wzajemne podłużne liniowe przesunięcie obu szczęk.
4. Sprzączka według zastrz. 1 — 3, znamionna tym, że pomiędzy obu szczękami umieszczona jest sprężyna (4), która rozwiera szczęki po odsunięciu suwaka (5).
5. Sprzączka według zastrz. 1 — 4, znamionna tym, że suwak (5) jest zaopatrzony w występy (6), ułatwiające przesuwanie i zarazem usztywniające go.
6. Sprzączka według zastrz. 1 — 5, znamionna tym, że wzdłuż podłużnej krawędzi szczęki (1) wykonane są wgłębienia (12), w które wchodzi końce suwaka (5), dzięki czemu tylna powierzchnia sprzączki jest gładka.
7. Sprzączka według zastrz. 1 — 6, znamionna tym, że jej tylna powierzchnia jest pokryta warstwą ochronną, zapobiegającą bezpośredniemu stykaniu się sprzączki z naskórkiem.

Karel Drtina
Zastępca: Dr S. Bolland
adwokat

